

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 13.

Vydána dne 19. června 1956

Cena 30 haléřů

OBSAH:

(20.—22.) **20.** Zákonné opatření, kterým se mění a doplňuje zákon č. 53/1954 Sb., o lidových družstvech a o družstevních organizacích. — **21.** Vyhláška o Pravidlech o zabránění srážkám na moři. — **22.** Vyhláška o Mezinárodní úmluvě o telekomunikacích sjednané dne 22. prosince 1952 v Buenos Aires.

20.

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 1. června 1956,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 53/1954 Sb., o lidových družstvech a o družstevních organizacích.

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákonném opatření:

Čl. I.

Zákon č. 53/1954 Sb., o lidových družstvech a o družstevních organizacích, se mění a doplňuje takto:

1. § 46 odst. 4 zní:

„(4) Členy výboru a revisní komise i jejich náhradníky volí a odvolává sjezd. Členy představenstva ze svého středu volí a odvolává výbor. Jinak složení a způsob volby orgánů a jejich členů upravují stanovy.“

2. K § 51 odst. 2 se připojuje další věta tohoto znění:

„O sloučení podniků platí přiměřeně ustanovení o slučování družstev.“

3. Do § 54 se jako odstavec 3 vkládá ustanovení tohoto znění:

„(3) Ústřední rada družstev může k plnění svých hospodářských úkolů zřizovat podniky; pro ně platí ustanovení § 51 obdobně.“

4. § 57 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Majetek družstevních svazů a Ústřední rady družstev, jakož i majetek jejich podniků

požívá stejné ochrany a výhod jako majetek lidových družstev.

(2) Exekuci proti družstvům, družstevním svazům, Ústřední radě družstev, jakož i proti jejich podnikům lze vést jen způsobem a v rozsahu uvedeném v § 437 odst. 1 občanského soudního řádu. Dozorčími orgány jsou Ústřední svazy družstev a Ústřední rada družstev.“

Čl. II.

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem 1. června 1956; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Hodinová-Spurná v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Poláček v. r.

Dr. Škoda v. r.

Barák v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakula v. r.

David v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krošnár v. r.

Krutina v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Štoll v. r.

Tesla v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Smida v. r.

Dr. Bartuška v. r.

Bukal v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

Málek v. r.

Maurer v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospíšil v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Zatloukal v. r.

21.

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 2. května 1956

o Pravidlech o zabránění srážkám na moři.

Mezinárodní konference o bezpečnosti života na moři, která se konala v Londýně ode dne 23. dubna 1948 do dne 10. června 1948, schválila Pravidla o zabránění srážkám na moři a připojila je jako Přílohu B ke svému Závěrečnému aktu podepsanému v Londýně dne 10. června 1948.

Na základě usnesení konference stanovila britská vláda den 1. ledna 1954 jakožto den, od kterého budou zúčastněné vlády zmíněných Pravidel používat.

Na základě usnesení vlády ze dne 19. října 1955 Československá republika přijala uvedená Pravidla a sdělila to dne 9. listopadu 1955 britskému zahraničnímu úřadu.

Kromě Československa jsou těmito Pravidly až posud vázány tyto státy: Austrálie, Belgie, Brazílie, Bulharsko, Burma, Dánsko, Dominikánská republika, Ecuador, Egypt, Filipiny, Finsko, Francie, Haiti, Chile, Indie, Irák, Irsko, Island, Itálie, Izrael, Japonsko, Jihoafrická Unie, Jugoslaviie, Kanada, Kolumbie, Liberie, Maďarsko, Mexiko, Německá spolková republika, Nicaragua, Nizozemsko, Norsko, Nový Zéland, Pákistán, Panama, Peru, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Řecko, Spojené státy americké, Svaz sovětských socialistických republik, Španělsko, Švédsko, Turecko, Uruguay, Velká Británie a Venezuela.

Do textu Pravidel o zabránění srážkám na moři a do jejich českého překladu lze nahlédnout na ministerstvu zahraničních věcí a na ministerstvu dopravy.

David v. r.

22.

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 28. května 1956

**o Mezinárodní úmluvě o telekomunikacích
sjednané dne 22. prosince 1952
v Buenos Aires.**

V Buenos Aires byla dne 22. prosince 1952 sjednána Mezinárodní úmluva o telekomunikacích, která podle svého článku XXII zrušuje a ve stycích mezi smluvními vládami nahrazuje Mezinárodní úmluvu o telekomunikacích sjednanou dne 2. října 1947 v Atlantic City a vyhlášenou pod č. 18 Sbírky zákonů z roku 1949.

Mezinárodní úmluva o telekomunikacích ze dne 22. prosince 1952, která nabyla podle článku L účinnosti dne 1. ledna 1954, byla dne 5. března 1956 ratifikována presidentem republiky s výhradou k jejímu článku XII a ratifikační listina byla dne 17. dubna 1956 uložena prostřednictvím švýcarské vlády u generálního tajemníka Mezinárodní unie telekomunikací v Ženevě. Podle svého článku XV nabyla tedy účinnosti pro Československou republiku dne 17. dubna 1956.

Český překlad této úmluvy spolu se zněním výhrady Československé republiky k jejímu článku XII byl vydán ministerstvem spojů pod názvem „Mezinárodní úmluva o telekomunikacích (Buenos Aires 1952)“. Seznam zemí vázaných touto úmluvou bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva spojů.

David v. r.